

Допомога, яка приходить сама: один день з життя Червоного Хреста

У напівпідвальному приміщенні ледве горить єдиний ліхтар. На стінах поживкла від старості фарба, стеля ось-ось осиплеться, приміщення вже давно потребує капітального ремонту. Вся кімната заставлена шафами і пакетами, коробками з взуттям і одягом, стіл завалений паперами та заявами - ось так починається кожен робочий день в Запорізькому районному Червоному Хресті.

Біля входу нас зустрічає Віра Сергіївна - приємна і чуйна жінка, вже більше десяти років працює в Червоному Хресті, почесний волонтер України. У Запорізькому районі, під її керівництвом, Червоний Хрест відновив свою роботу і знову допомагає всім, хто до них звертається. Тут не вимагають ні грошей, ні документів. Робота з біженцями, з місцевими жителями, хворими - працівники Червоного Хреста дбають про тих, хто потрапив в складну життєву ситуацію, і роблять це від щирого серця. І крім допомоги їжею і одягом, Червоний Хрест проводить просвітницьку роботу в школах, інтернатах, проводить акції збору грошей на допомогу нужденним і курси з надання першої допомоги, а так само бере участь в міжнародних програмах по боротьбі з ВІЛ, СНІД і туберкульоз.

«Одне з найважливіших напрямків в діяльності Червоного Хреста - навчальні курси з надання першої медичної допомоги, адже це може врятувати чиєсь життя. Не знаєш, в який момент і коли тобі знадобляться ці знання. Люди із задоволенням записуються на ці курси, отримують

сертифікати і найголовніше - навички надання долікарської допомоги»- розповідає Віра Сергіївна.

Сьогодні ж ми з Вірою Сергіївною і волонтерами вирушимо в ЗНВК №42 для збору допомоги жителям Донбасу і солдатам АТО. Біля школи вже зібралися маленькі волонтери, які радісно вітають працівників Червоного Хреста. Діти всією школою збирали теплі речі, ковдри, плели маскувальні сітки і тепер, зв'язавшись з Червоним Хрестом, передають свою допомогу людям, які знаходяться на «лінії бойових дій».

«Ми хочемо, щоб в Україні був мир. Тому всіма силами намагаємося допомогти нашим бійцям. Оголосили збір по всьому району, за тиждень зібрали більше тонни одягу, половину з яких пустили на сітки. Плели теж всім районом. Приходили не тільки діти, а й дорослі - всі хочуть допомогти, чим можуть »- поділився восьмикласник Сашко Самойленко.

У спортивному залі вже більше двох тижнів не проводилися заняття - діти всією школою плетуть маскувальні мережі для бійців АТО. Весь зал заставлений саморобними верстатами для плетіння, на які натягнута звичайна рибальська сітка. Тут спочатку нарізають смужки з тканини певних кольорів, а потім вже обплітають основу. Робота не складна, але вимагає багато часу і сил, тому, щоб впоратися, школярі затримуються після уроків в залі. Весь процес контролює волонтер Червоного Хреста Наталя. Вона вже не перший рік плете разом із запорізькими школярами маскувальні сітки.

«Технологія не складна, але важливо не забувати про те, щоб візерунок не повторювався, і не було просвітів. Інакше сітка вийде неякісна, і добре замаскуватися не вийде. Поганими ж сітками накривають фальшиві танки з мішків з піском, щоб перехитрити противника. Таку тактику вже давно використовують наші бійці »- сміється Наталя.

Вже за кілька днів гуманітарну допомогу від школярів з усього Запоріжжя отримають жителі Донбасу. Найважливіше для них зараз теплі речі, тому що пережити зимові морози в квартирах і будинках без опалення вкрай складно. Теплі пледи, шкарпетки, пуховики - все це везуть туди вантажівками, але допомогу отримали ще не всі нужденні, адже чверть з них залишилася зовсім без даху над головою. Червоний Хрест, не зупиняючи свою роботу, продовжує допомагати людям, не дивлячись на те, що сам

перебуває в складному матеріальному становищі. Запорізька обласна рада відмовилася фінансувати Червоний Хрест ще в минулому році - тепер він живе тільки на добровільні пожертвування і марки. Небайдужі городяни стають волонтерами і підтримують роботу Червоного Хреста в Запорізькому районі і не дають йому припинити своє існування.

Дарія Геращенко